

מרטי-כל ישיבה ועדה הכספים של הכנסה, שתחיימה ביום 13.10.49, בבקר.

מר א. קפלן, שר האוצר

נוכחים: מר ד.צ. פנקס, יו"ר,

- וה"ח אלישר
- י. אפרה
- י. בדר
- ס. גניחובסקי
- א. גרנוח
- ש. דיין
- א. הרצפלד
- פ. נמחלי
- ס. סנה
- י. רוקח
- ב. רפפור

משתתפים: ה"ח ס. זגני
י. רונן

- על סדר היום: א) ועדה המסנה לשינויים בתקציבי המשרדים.
- ב) שאלה שחרור הפצי העולים ממסים - משאלה א. הרצפלד.
- ג) חובות הממשלה לסוכנות היהודיה.
- ד) שונות.

א. אדני-הישראלי התעניין במסגרת

שר האוצר מביא לפני הועדה את בקשת מר ח. הלפרין, המנהל הכללי של משרד החקלאות, לשינויים בתקציב משרדו.

יו"ר הועדה מפנה את השומה לב חשר לסיכום דיון ועדה המסנה (ה"ח אפרתי, בן אליעזר ודיין) לבחינת תקציב משרד החקלאות ושינויים בסעיפי החוצאה. היו"ר מבקש את שר האוצר להכין מחדש, על פי המלצות ועדה המסנה, את תקציב משרד החקלאות ולהגישו לוועדה לאישור, בנוסח בהתאם לחוק.

שר האוצר מבקש סאה ועדה המסנה לענייני תקציב משרד הסעד לדון בהקדם בבקשת שר הסעד לשינויים בתקציבו.

יו"ר הועדה מבקש לכנס בהקדם את ישיבה ועדה המסנה לענייני תקציב הסעד. כן יש לבנס את הועדה לרשויות המקומיות ולהביא את המלצותיה בהקדם.

ועדה המסנה לתקציב הבטחון תהכנס רק לאחר שחושלם חכנה החומר ע"י שר הבטחון ומשרד הבטחון.

ג. שאלת שחרור חפצי העולים סכסכים - משאלת א. הרצפלד.

מר הרצפלד מביא לפני הועדה את משאלתו לבחור בוועדה משנה לבירור שאלת שחרור חפצי העולים סכסכים חבובחים.

שר האוצר מוסר, כי לפי בקשתו סחסיימה בחיפה ישיבה שנקראה ע"י שר העליה, בחשחתפוח ב"כ האוצר, הסוכנוה היוריה, החברה לעולה ואנשי הנמל, על מנת לברר את אפשרויות שחרור חפצי העולים. על הממשלה לברר בבקירות מה רשאים העולים להביא אתם בלי רשיון, וממילא בלא חשלוט מכס, ולפרטם תקנוח בהתאם. כן שר האוצר רוצה להציע לממשלה לאשר הקסה חברה מיוחדת בשטח זה להיווך במכירה הסחורות, בעיקר לשצרי-אקספורט לחו"ל. חברה זו תיהן גם לעולים לומברד-קרדיט, על מנת להקל על הוצאה סחורותיהם מהנמל. יוכלו העולים לתחזיק במחסנים את חפציהם אך שלושה חדשים, ולאחר הום מועד זה עליהם להוציא את החפצים או למסרם לחברה הנ"ל. בממשלה נהעודרה גם שאלת הוצאה האכסנה מידיים פרטיות ומסירתה לידי חברה חצי-ממשלתית או העומדות תחת פקוח ממשלתי. כל הענינים הנ"ל נמצאים במצב של התחווה והסיסה וחמו"ם עם הסוכנוה סתנהל ע"י גופים, שהם יוחר אחראים כלפי העולים מאשר משרד האוצר. ועדה הכספים אף היא אינה יכולה לטפל בכל השאלוה ויש לצמוח לחוצאות חמו"ם הנ"ל. על סר הרצפלד לתפנות את משאלתו: לשר האוצר, לוועדה הקשורה עם שר העליה והמטפלה בשאלה זו, או לסוכנוה היחודית. שר האוצר מבקש את היו"ר לרשום את הדברים הנ"ל ולא למנוח עתה שום ועדה משנה לשאלה זו.

יו"ר הועדה מבקש את שר האוצר לדאוג לכך, כי סיכום דיוני הועדה סמתכנסת בראשוה שר העליה, יזבא לידיעה ועדה הכספים.

ד"ר ברר מבקש להעביר את העתק הפרטי-כל לשר הקיצוב והאפקה לידיעה, בקשר עם קביעה המחירים וההעריפים של החברה לעולה. לפי בקשתו, חועמדה הצעה זו להצבעה, אולם נדחתה ברוב קולות.

יו"ר הועדה מוסר על פגישתו עם העתונאים, בה סטביר לחם את חומר המצב הנוכחי. בדרך כלל הוא נפגש בחבנה, כי דברים סודיים לא יפורסמו, אם כי אחד העתונאים הודיע, כי הוא קבל אינפורמציה לא מועדה, חכספים אלא סחוגי הממשלה. הם קבלו, כי על נושאים שידונו בישיבה סודית, לא יפורסמו על דיוני הועדה.

ג. חובות הממשלה לסוכנות היהודית.

יו"ר תוערת סוסר דו"ח על דיוני ועדת המשנה לשאלת חובות הממשלה

לסוכנות היהודית. ועדת המשנה קיימה ארבע ישיבות ושפעה את

האפוטרופוס לרכוש הנמוש, את שלושה מנהלי "עמידר", את מר ל. אשכול, את מר בחרל, מנהל מחלקת הכספים של הסוכנות, את ד"ר א. ברט, המנהל הראשי של בנק א.פ. וכן ח"ה ד. חורוביץ ומ. זנגי. וזהו סיכום ועדת המשנה:

א. ועדת המשנה מציעה, כי הממשלה והסוכנות היהודית תסוכנה על החלטה ועדת המשנה בדבר קביעת הסכום הסופי שעל הממשלה לשלם לסוכנות היהודית. בדרך כלל סתבר, כי החובות אינם מגיעים למיליון ל"י, אלא פחות מזה;

ב. ועדת המשנה סבורה ומליצה, שהמדינה חייבת לשאת בהחזרת הכסף של המלוה הלאומי, בסך של 5 מיליון ל"י, אם כי רק 90% הימנו תוצאו לצרכי המדינה; אך 10% אלה אפשר לחשוב כהוצאות ארמיניסטרציה.

ג. ועדת המשנה באה למסקנה, שאם הכספים אשר הסוכנות היהודית השקיעה בהיקון בתים של הרכוש הנמוש יש להחזיר לה. ועדת המשנה מציעה שהאפוטרופוס ישלם לסוכנות עד לחשבון 1 מיליון ל"י. אם אין כסף זה בנמצא בקופתו - יקחנו מהממשלה כמפרעה. התייה הערכת אינדיבידואלית של הסכומים שהוצאו על היקוני הבית. ובתם יחויבו בעלי הבתים והזוכה הסוכנות. יובאו בחשבון גם כספים שהוצאו על הכנסת שכלולים בבתיים אלה, כמו החקנה מטבתים וכד', היות והשכרה הבית היחה בלתי אפשרית מבלי תכנסת שינויים מסויימים וחיות וזוהי הוצאה שהאפוטרופוס חיה רשאי לעשות. גם היקונים אלה צריכים להיות מוכרים כהוצאה. ואם יש לחוקק לצורך זה חוק - מוכן האפוטרופוס להכין הצעת חוק. נאמר בוועדה, שאם יש צורך, בגלל איזה שינויים בדירה, לשנות את שכר הדירה של יחידה, יש להביא זאת בחשבון. כן נאמר, שאם ישנן דירות מושכרות לעולים, שבגלל חוסר עבודה אינם משלמים שכר דירה, יש לחייב בשכר דירה זה את הסוכנות, כי היא שמליצה על השכרת הדירות להם. על חשבון הנ"ל והסידורים בעתיד, ממליצה ועדת המשנה לחת רשות לאפוטרופוס לשלם לסוכנות היהודית 1 מיליון ל"י.

ד. לגבי השאלה איך לבוא לעזרת הסוכנות לאיזון הקציבה לחצי

השנה: ועדת המשנה ניסתה לברר, אם הקציב הסוכנות הוא ריאלי משני הצדדים.

הועדה באה לידי מסקנה, שאותו תחלק, שיש לקבלו מהמגביות, נערך בזחירות

מספיקה - 4,680.000 ל"י. בעת שהועדה הביעה את טענותיה שצמצא על 5 מיליון

ל"י מקהק"ל ו-1,800,000 ל"י מחברת "בצרון", - תוגד לה, שגם החוצאה בשני סעיפים אלה תהיה במידת החכנסה ולא ייגדום כל גרעון. סעיף "איירו" וכן סעיף "עליה חנוער", נראו שאינם מוגזמים.

לגבי החוצאות: הוברר שהחוצאה העיקרית היא לקליטה עליה, היכולה להיות בגבולות אלה במקרה שלא ישארו במחננה יותר מארבעים אלף נפש בסוף מרץ 1950. הדבר יהיה אפשרי, אם תיעשנה פעולות שיכון, אשר תקלוטנה את כל העליה אשר תבוא עד סוף מרץ - כתשעים אלף נפש - ותוציא מן מחננה ארבעים וחמשה אלפים. לפי ההערכה, יש להגיע לידי בנייה 26 אלף יחידות דיור, לפחות, נוסף לאלו הנמצאות כבר בבנייה.

נאמר, כי עוד תנאי אחד לאפשרות של עזרה או שותפות עם הסוכנות הוא, שהסוכנות החוייב ותהחייב להיות על פי הקציב מאושר באופן חוקי ע"י מוסדותיה ושיהיה גזבר שישמור על הדבר הזה.

ועדת המשנה שמעה מהסוכנות, כי מתוך סכום כולל של 20 מיליון ל"י גרעון, כ-14 מיליון יש הכרח לפרוע, ומתוך כך ישולמו 5,750,000 בערך בשש חודשים הבאים - ונשמעה הצעה של הוצאה אובליגציות, שהממשלה תערוב להם ובנק א.פ. יעשה דיסקונט - ובסידור זה, יחכן, שיכללו גם החובות האחרים שאינם נכללים ב-5,750,000 ל"י אלה.

ועדת המשנה חוששת, כי מתן ערבות כזאת היא פעולה שלילית לכל הצדדים המעוניינים. הממשלה אף לא חוכל להת ערבות כזו מבלי לקבל סמכות חוקית לכך. אין גם כל הועלת בויכוח צבורי, לרגל חמקמך הבינלאומי הנוכחי - שיחמח בכנסת על פעולת הסוכנות היהודית וגרעונותיה, והסידורים הכספיים בקשר לכך. עצם העובדה כי על הסוכנות לסדר את מצבה ע"י ערבות ממשלתית, תחליש את עמדתה בחו"ל ואיש לא יתן עוד כספים בסוכנות בחו"ל בלי ערבות ממשלתית.

בבירור שאלה זו עם ד"ר ברט ניחנה החשובה, כי הבנק אינו מוכן לתת את החלואה הנדרונה אפילו בערבות הממשלה. לדעתו, הממשלה צריכה לתת את הכסף הזה, אם ע"י שמרי אוצר או ע"י שמרי מקרקעים ואף לחוקק חוק, אם יש צורך בכך. לדבריו, מבנה הבנק הוא כזה, האוסר עליו לקבל על עצמו נתינה אשראי כל-כך גדול לזמן כה ממושך. המקור היחירי להחזרת הכסף הזה הן המגביות - וחצעה כזו הוא אף לא יביא לפני מועצה המנהלים. אם הבנק ידרוש בכל זאת לתת את החלואה בערבות הממשלה, הוא יביא חצעה זו לפני המועצה. נוסף לזאת, אם יכריחו את הבנק לתת את החלואה, היא תהיה על

חשבון האשראי שהבנק צריך היה לתת למשק בכללו, לפלחה, להעשיה ולקואופרטיבים.

מר ד. הורוביץ הרגיש בשיחה, כי הצעה הבנק כמות כהצעה להדפסת כסף נוסף והוא חושב מומנט זה לשלילי ביותר במהלך הכלכלי של המשק ומוטב, לדעתו, להעדיף צמצום-סמס של האשראי הכולל של הבנק למשק כולו על הדפסת כסף למטרה זו.

ועדה המסנה לא באה לידי מסקנה בשאלה זו, אלא ימחה את כוחו של היו"ר לחביא לפני הועדה מחשבה לסידור הענין, אם כי לא סופי. לדעת ועדה המסנה, אחד התנאים להבראה המצב הוא, שהועדה חרע את תפקידי הסוכנות שיש להבטיח להם את התקציבים לדיוקם.

יש לשחרר לעתיד את הסוכנות מדאגת השיכון: בו בזמן שלסוכנות אין היכולת לעשות דבר אלא בכסף שהיא מקבלת מחו"ל, צמצום-סמסא הרי אפשר לממן את פעולות השכון ב-80% בכסף שניתן ליצור בארץ, בצורה שונה. בהקציב שהוגש ע"י הסוכנות ישנו סך כולל של 2,860,000 ל"י לפעולות סידור ושיכון. הצעה היו"ר היא, כי הסוכנות לא תשלם במשך ששה חודשים האלה חובה בגובה של 6,750,000 ל"י, כי אם 4 מיליון בלבד; שהממשלה, מתוך תקציב הפיחה שלה, תשתתף ב-1 מיליון ל"י באותם 2,860,000 ל"י, שהסוכנות מתקציבה מוציאה לשיכון; כי בנק א.פ.פ. יידרש לתת לסוכנות הלואה של 3 מיליון ל"י לשלוש שנים, בלא ערבות הממשלה, וכי לא ידרוש את השלום ה-2 מיליון ל"י שהממשלה נתנה ערבות להם, אלא ששלום זה יועבר עד לסידור החשבון של השנה הבאה.

בעמרו לפני הברירה, אם הממשלה תיתן כסף לסוכנות - בתחום לתצעה ד"ר ברט - או שתיתן ערבות, נוטה היו"ר לדרך הראשונה.

ועדה המסנה לא באה לידי סיכום בענין "עמידר".

שר האוצר משיב לכל הסעיפים הנ"ל:

א. שר האוצר מסכים להצעה ועדה המסנה, כי ועדה מסנה של מספר חברים חברי את שאלת חובות הממשלה לסוכנות ולאחר קבלת חוה-דעתם, יציע שר האוצר לממשלה לקבל את מסקנותיהם.

ב. לשאלת הסלוח הלאומי: שר האוצר טרם קבל את החומר חמלא בנדרון ממשרד הבמחון ועליו עוד לבדוק, איזה חלק תוצא אמנם לצרכי במחון. אם הכסף שחוצא מגיע ל-90%, מצטרף שר האוצר להצעה הועדה.

שר האוצר חולק על הצעה ועדה המסנה בקשר לרכוש הנטוש, ולא

דוקא מנקודה מבט כספית. יש לשמור כאן ביוחר על הצד הפורמלי ועל העקרונות של נאמנות. חשוב, כי תהיה אפשרות לחזקה שתערכה החוצאה והתכנסות של הרכוש הזה נעשה לפי מיטב היכולת, וכי אפשר יהיה לחגן עליה בפני כל משפט בינלאומי. על כן גם נקבעה ועדה סיוחדה ושמיים ממשרד המשפטים מעריכים את הרכוש, אלא אם כן ישנה הערכה עוד מימי ממסלה המנדט. אפשר עוד להביא בתשבון הוצאה תיקונים בבחים מן הרכוש הנטוש, הרי אין בשום פנים ואופן לחייב את בעלי הרכוש בחוצאה שינויים שנעשו ברכושם; להיפך, אלה יכולים לדרוש אף הוצאה השבת המצב לקדמוהו. אולם ועדה הכספית יכולה להסליץ בפני הממשלה לעשות קפיטליזציה של שבר הדירה בכדי לשלם את החשקעות שהושקעו בתיקוני בתים. האפוטרופוס לרכוש הנטוש העריך תיקונים אלה בסכום של 750 אלף ל"י. אין סיכויים כי הסוכנות השלם שבר דירה של העולים מחוטרי אמצעים, כי היא גם לא סילאה את הבקשה לשלם שבר דירה במשך ששה חדשים עבור עולים נכים וזקנים.

שר האוצר מציע, על-כן, לעשות קפיטליזציה של שבר הדירה לשם

השלום לסוכנות אותו הסכום שהאפוטרופוס לנכסי נפקדים ימצא אותו לנתון ולאפשרי.

ג. אשר לתקציב הסוכנות, הרי סעיף הוצאות אחד הוא לגמרי לא ברור, והוא סעיף הוצאות העליה. הדבר הלוי במירה רבה במספר העולים וכן במספר העולים הנשארים במחנות.

לעומת זאת ישנה הגזמה בכמה סעיפי הוצאה אחרים. בסעיף עליה

הנוער נכללו 2 מיליון ל"י וכן תקצבה של 800 אלף ל"י לחלום חובות,

בתוך זה 300 אלף לבנינים. התקציב השוטף אלא של עליה הנוער אינו מגיע ל-2 מיליון ל"י לחצי שנה. והלא הכסף לתקנת בנינים מוחזר לעליה הנוער ע"י המשקים הקיימים והנו, למעשה, השקעה יסודית ולא תקצבה. גם את כל חובות עליה הנוער אין להתזיר בחצי שנה אחת.

יש לסוכנות, לפי דעה שר האוצר וסר הופיין, חובות בגובה

של 15 מיליון ל"י. אין אפשרות במצב הנוכחי לדרוש את היסול החוב הזה במשך שנה-שנהיים.

בכדי לשמור על התקציב ולקסן אותו ולעשותו יוחר פרודוקטיבי,

מוכרחים להתאימו לחכניה, כי במחנות ישארו 40 אלף איש ופחות מזה. הדבר מחייב בנייה 20 אלף יחידות שיכון לפחות או 10-8 מיליון ל"י, וגם אז יהיה קושי בהשגת כוחות טכניים לבצוע. כסף זה אי אפשר יהיה להשיגו כולו

מקציב הפיחות, אלא יתכן שיחייב אישור הוצאה שטרי מקרקעין נוספים. לא ברור גם, אם רצוי לתת לסוכנות חלואה למטרת בנייה בתים, בו בזמן ששר האוצר מוכן למכור לסוכנות בתים אלה במחיר הקרן בכל זמן שחרצה בכך. בהקציב הפיחות הוכנסו 6 מיליון ל"י לשכונ, מזה 2 מיליון אושרו כבר ע"י הועדה, ועוד דרושים, לפי דעת הסוכנות, 4 מיליון ל"י, ס"ח 8 מיליון, אשר יכוסו ע"י כספי "עמידר", באם "עמידר" תצליח בפעולתה. אם תכניח זו התגשם, היא מבטיחה את הוצאת האנשים מהסכנות. לאחר כל זאת יחסרו עוד, לדעת אנשי הסוכנות, 3,5 מיליון ל"י. לדעת שר האוצר, אפשר להוריד סכום זה עד 3 - 2,5 מיליון ל"י.

את הכסף התפר לאיזון התקציבים אפשר לקחת, ראשית, ע"י קצוצים. גם את הבניינים לעליה הנוער אפשר לכלול באותם הסכומים לבנין. ישנה אפשרות להקטין את ההוצאות ואם יחסרו עוד אי-אלה חובות, יגלגלו את החובות. הערכת שר האוצר לגבי כמה סעיפי הכנסה היא אוסטימית יותר מזו של אנשי הסוכנות. כך, למשל, קנדה חיתן לסוכנות יותר כספים משהוערך. יש לקמץ כל פרוטה ולדרוש יד חזקה. רק את החובות התכרחיים יש לשלם. אחר כל זאת ישאר סכום של 3 - 2,5 מיליון ל"י אשר הממשלה תצטרך לתת לסוכנות חדש חדש, בצורת חלואה, כדי שהסוכנות תוכל לכפות את הוצאותיה.

שר האוצר אינו מאמין שבנק א.פ. יסכים לתלואה, אך ברצון רב יתן למר פנקס יפוי כח לנהל מו"ס זה. לסכום זה יש לצרף גם את כספי השיכון הנוספים, את 2 מיליון ל"י שעליהם ניחנה בזמנו ערבות ואת הסידור עם "עמידר". ס"ח עשרה מיליון ל"י.

שר האוצר מסכים, כי יו"ר הועדה לכספים לנהל מו"ס על קבלת חלואה מתבנק על סך 3 - 2,5 מיליון ל"י, בלי ערבות הממשלה, אלא בערבות הקרנות. ד"ר ברט, כפי הנראה, יאות להצעה זו, אך רצוי, שיהיה גם לתת מצד יו"ר ועדה הכספים בנדון. שר האוצר מבקש את היו"ר לשקול עוד הפעם אם הוצאת שטרי האוצר עדיפים על ערבות.

שר האוצר מציע, כי ועדה משנה של ועדה הכספים הברוק היטב את שאלת טיב השיכונים. ברגע זה מבקש מר אשכול לעצאת רשות לחקים בתי עץ. חקמה ביה-עץ כזה העלה 450-500 ל"י, שזה מחלק לשני חלקים שווים: החומר והתעמדה. מר אשכול מבקש כי הממשלה חיתן לפחות את הוצאות התעמדה. הסוכנות מוכנה לערוב לתשלום הכסף הזה. בהון כל הסידורים עם הסוכנות, מבקש מר אשכול רשות להעמיד בסכום של 300-500 אלף ל"י כאלף-אלפיים יחידות כאלו, אשר

למעשה כבר הוזמנו. הן חוקמנה בעיקר במושבות ובנקודות חדשות, ולא בערים ומבילותיהן. שר האוצר סתיחם בחיוב לבקשה זו, בהחשב עם עונה הגשמים הממשמשה ובאה ועם אלפי האנשים הממלאים את הסחנות. ברגע זה יקחו את הכסף מכל סידור שיגיעו אליו עם הסוכנות היהודית, אך לעת-עתה יש להחזיר כח להתחלה העבודה. בדרך כלל, אם למצב הסוכנות לא יוטב, הצטרך הממשלה לקבל עליה את האחריות לשיכון באופן תמידי. הסוכנות עדיין איננה מוכנה לדבר זה, כי בשביל פעולה הקרנות חשובה לה עובדה השתתפותה בפעולה השיכון.

הממשלה עמדה בפני שאלה כספית הפיצויים בגרמניה, ביניהם כספים השייכים לכלל ולפרט. הממשלה אינה מרשה מסחר עם גרמניה, אולם האמת היא, שהעוליים - או ע"י העולם - מנהלים מסחר עם גרמניה. הממשלה ממשיכה להתנגד לכל סחר פרטי עם גרמניה; אולם עתה היא תועמדה לפני שאלה גורל כספית הפיצויים, שזהו סכום כסף לא קטן, כארבעים מיליון מרק, או ארבעה מיליון ל"י עומדה השאלה של הירוש החעברות רק על חשבון הפיצויים. ישנה הצעה, כי הגרמנים יחזרו עשרה אלפים בחי עץ. זהו רכוש של הסוכנות היהודית והג'וינט. הג'וינט מוכן לוותר על רכוש זה לטובת הארץ. הצבור צריך יהיה לדעת על כך וצריך יהיה לנקוט עמדה עקרונית.

ד. שונונה.

מר רוקח שואל בדבר הפרדסנים.

שר האוצר משיב, כי הודיע לפרדסנים שהינתן להם השנה פרמיה בגובה של 10% - 12%. על הכסף שהממשלה הקבל בחו"ל היא תוסיף את האחוזים האלה, בהנאי שהכסף הזה יהיה הפסי לשימוש בארצות האלו. באופן פורמלי אי אפשר לקחה את הכסף הדרוש למחן פרמיות מהקציב, שכן אין בו הקצבה כזו. גם כל מס, אם יומל, דורש את אישור הכנסת. הצורה היחידה לכך היא, כי למספר סחורות הנקנות בחו"ל, פרט למזון וחמרי גלם, יינתן הכסף לא במחיר הנומינלי, כי אם בחוספת-מה. החצעה היא, איפוא, קביעה מחיר מסוים לפונטים מסוימים. סידור זה ייעשה גם כלפי יצוא סחורות מכספיל לשוריה וכן יצוא שינויים הוחבות, ועוד מספר מצרכים שיש ענין לעודדם. האוצר זקוק יהיה לכספי פרמיות בערך בסך 1,5 מיליון ל"י.

יו"ר הועדה מסכם ואומר, כי הועדה רושמת לפנייה את הודעתו של האוצר בהסכמה, ומבקש ששר האוצר יביא לוועדה את רשימת מחירי חוליוטה לגבי המצרכים שיובאו, כנזכר בדברי שר האוצר, ואת הצעתו על גיוס הסכומים האלה ותלוקתם.

בחקציב, בהכנסות ובהוצאות, ישנו 1 מיליון ל"י מסי היחר ונוסף לזה חשבון מסחרי. יש ליו"ר ספקות, מה הצד הפורמלי בענין זה, מי זכאי לקבוע את המליון הזה בהוצאות ובהכנסות? על כל פנים, מי שלא יהיה הזכאי לכך, רצוי כי ועדה חכמפיים תקבל דו"ח על הפעולות הנדרונות, כחלק של המשק החכמפי.

שר האוצר משיב, כי בזמן שאושר החקציב, הוטלה על האוצר האחריות להוצאתו אל הפועל. האוצר רשאי, על-כן, לדאוג להוצאתו לפועל ע"י הטלה מסי היחר. דו"ח על הפעולות הללו יובא לוועדה.

יו"ר הועדה מבקש דו"ח של חכנסות והוצאות לחצי השנה שעברה, מה-1 באפריל, וכן את הערכת ההכנסות וההוצאות לחצי השנה הבאה.

שר האוצר רושם לפניו בקשה זו.

הישיבה ננעלה.

.27.10.1949

מ/שח/8.

21.9.1949, הקריה,

מ ר ט י - כ ל

ישיבה ועדה המשנה של ועדה הכספיים לחינה הקציב משרד החקלאות
והשינויים במעמדי החוצאה.

חברי הועדה: ה"ח י. אפרתי, א. בן-אליעזר, ש. דיין.

ישיבה ועדה המשנה לבריקה חלוקה הקציב משרד החקלאות לפי סעיפים
חשונים, החכנסה פעמים לשם קבלה אינפורמציה ודיון בפעולות המשרד.

הישיבה הראשונה התקיימה ביום 13.9.1949 בהשתתפות 3 חברי
הועדה, בא כח משרד האוצר, מר אבולעפיה, ומנהל משרד החקלאות, מר ח. הלפרין.

בישיבה השנייה שהתקיימה בקריה השתתפו חברי ועדה המשנה י. אפרתי
וש. דיין, בא כח משרד האוצר, מר אבולעפיה, מנהל משרד החקלאות, מר ח. הלפרין,
ומנהלי כל המחלקות הפועלות בחוץ משרד החקלאות.

נשמע דו"ח כרוב מנהלי המחלקות על פעולתם וחביעותיהם. לאחר
בירור סקיף מכסה הועדה על אופן חלוקה הקציב השנתי של משרד החקלאות
דלקסן:

350,000	ל"י	ל-524 עובדים	מסכורות
167,000	"	"	חוצאות ארגוניות
623,000	"	"	פעולות
56,000	"	"	רזרבה לדרוג
4,000	"	"	רזרבה כללית
1,200,000	ל"י		בסח"כ